

Zlatá husa
21. máj 2008

Zlatá husa
se zeptala lovce:
„Chytil jsi mě pro sebe
nebo to byl příkaz
někoho jiného?“
„Bylo to přání
krále, abych nalíčil past,
ó, vznešená huso.“
Lovec řekl
zlaté huse
pravdu,
že královna touží
spatřit nádherného ptáka.
Zlatá husa
si pomyslela:
„Nejspíš by bylo nejlepší,
kdybych šla do města.
Lovec bude
odměněn,
a král Bahuputaka
je znám jako moudrý
a ctnostný panovník.
Objevím-li se před ním
ze své svobodné vůle,
bude spokojen,
a možná se rozhodne
osvobodit mne
z tohoto krásného jezera.“
Řekla tedy
lovci:
„Vemte nás ke králi.
Promluvíme s ním,
a bude-li chtít,
osvobodí nás.“
Lovec řekl:
„Vznešená huso, král
není vždy milosrdný.
Může se rozhodnout, že si
vás ponechá jako zajatce.“
Ale zlatá husa mu řekla:
„Obměkčila jsem tvé
srdce, lovče.
Jistě najdu přízeň
u velkého krále.
Nech to na mně!
Udělej, co máš,
a vezmi mne a Sumuku

k němu.“
Lovec tedy postavil
oba ptáky
na svou hůl,
a nesl je do paláce.
Když král
a královna uviděli
ty dva nádherné ptáky,
jednoho s peřím
zářivého zlata
a druhého bílého jako sněh
na vrcholku hor,
byli naprosto
nadšeni.
Král je oba posadil
na zlaté bidélko,
a vlastníma rukama
jim dával k snědku med
a nejlepší zrní, a k pití
oslaženou vodu.
Celou noc
král a zlatá husa
konverzovali
o povinnostech krále
a o královské cti.
Je to legrační,
že husí král musel učit
lidského krále, co má dělat,
ale tak to je.
Zlatá husa řekla králi:
„Ten, kdo odloží
na příliš dlouho
záměr udělat dobrou věc,
klesne nízko.
Ztratí veškerou znalost,
a ohromná bude jeho ztráta.
Ten kdo nevidí pravdu,
nezíská žádnou moudrost.
Opatruj své syny,
aby zmoudřeli,
a vždy následovali
cestu ctnosti.“
Tak zlatá husa
radila a povzbuzovala
krále.
Když přišlo svítání
rozloučila se
s králem a královnou,
a s věrným Samukou
vylétli severním

oknem a letěli daleko
do hor Chitakuta.
Konec!
Je to velice dojemný
příběh.
Och, ve skutečnosti,
by to měl být Buddhův
předchozí život,
protože celá kniha...
není to v názvu řečeno,
ale celá kniha
je o předchozích životech
Šákjamuni,
a o jiných vybraných
bytostech na této planetě.
To jsou tedy jeho narozeniny,
alespoň měsíc narození,
je to tedy
velice dobrý příběh
o jeho předešlých vznešených
skutcích, když byl husou.
Vidíte ten důvod,
proč být vegetariánem?
Alespoň proto, že
by jste mohli sníst Buddhu.
Víte to?
Alespoň tedy,
když sníme nějaké rostliny,
je to jen rostlina – Buddha.
Ale, když sníme husu,
je to husa – Buddha.
Je to hrozné.
Teď můžeme přemýšlet,
proč, když je husa, nebo
jsou husy pohromadě,
jsou jen dvě tak vznešené,
a zbytek
jsou obyčejné husy.
Z počtu 90 000, byly
jen dvě vznešené bytosti.
Ve skutečnosti tedy,
jsou v království zvířat
rozdíly.
Ne jen u lidí.
Nejspíš je také
mezi cítícími bytostmi
různá úroveň vývoje,
i když se jedná
o stejný druh.
Vždy by měl existovat

rozdíl, protože
jedna husa jde nahoru,
vznešenějším směrem,
a ostatní husy
pokračují obyčejně,
snadnou cestou,
prospěšnější,
materiální cestou.
Naše volba z nás udělá lidi
vznešené nebo nízké úrovně.
A pokud nebudeme
uvnitř sebe bojovat,
a snažit se zlepšit
naše myšlení,
naše ideály, naši práci
a naše činy, pak
zůstaneme stále
na stejné úrovni jako dříve,
velice obyčejná husa.
Mít stejný strach jako ostatní.
Stejně starosti jako ostatní.
Jíst jídlo jako ostatní.
Snít
sen jako ostatní.
Dělat všechny ostatní činnosti
s navyklym očekáváním.
Nic na sobě nezlepšit.
Nic nezlepšit.
Nic víc než jen husa,
která jí trávu,
pije vodu z jezera,
a takto strávit svůj život.
Jejich život je také
klidný, harmonický,
a bez stresu.
A také vypadají dobře.
Ale nedosáhnou
ničeho víc, než jen
trávy a vody z jezera.
Měli bychom se tedy
sami sebe zeptat,
zda také toužíme
po takovém tzv.
klidném životě.
Proto
jsem vás dříve žádala,
abyste nebyli pyšní
na vaši harmonickou rodinu,
vaše klidné okolí,
váš materiální zisk,

a jakýkoliv prospěch
si myslíte,
že k vám přišel díky
požehnání Mistra,
nebo díky praktikování
Metody Quan Yin.
Je pravda,
že Mistryně nám požehná
vším po čem toužíme,
ale neměli bychom
tím být uspokojeni,
cítit pýchu z tohoto
dosažení, protože
to není prostě nic!
Hnojivo,
smradlavé hnojivo
je pro květiny potřebné,
ale květina je tím,
co chceme,
ne to hnojivo.
Nejspíš je to důvod, proč
ta husa, zlatá husa
vypadá zlatá, proč vypadá
tak nádherně a moudře.
A ostatní husy
vypadají obyčejně.
Ak ste katolík
alebo protestant, mali by ste
si spomenúť na Bibliu,
čo Ježiš povedal,
že neprišiel,
aby priniesol mier
ale meč.
Aby postavil bratov proti
sestrám a otca proti synovi.
Nie je to tak?
Dobre teda,
ak povie Majster niečo také,
čo to znamená?
Mieni tým to,
že keď prišiel
a dal vám zasvätenie
všetkej múdrosti pravdy,
myslím, že Majster vám
chcel pripomenúť,
že rodinné putá nie sú ničím.
Netrápte sa tým,
že dáte príliš veľkú dôležitosť
rodinnému mieru
a harmónii, pretože

Majster sa nestará
o obnovenie mieru
a harmónie vo vašej rodine.
Stará sa o vaše vyslobodenie.
To je všetko.
Ďakujem vám!
Takže ak nám taký veľký
Majster ako Ježiš
povedal toto, potom by sme
si na to mali dávať pozor.
Mali by sme vedieť,
čo chce Majster od nás
a čo my naozaj chceme
od Majstra.
Ak sa naša rodina stala
pokojnejšia,
harmonickejšia
a láskyplnejšia,
potom je to v poriadku.
Vďaka Bohu,
vďaka sile Majstra.
Ak by to tak nemalo byť,
ďakujte Bohu,
že ste slobodní.
Skutočne je to tak.
Všetko má svoju cenu.
Ak vás niekto
miluje, musíte mu venovať
zvláštnu starostlivosť,
aby bol šťastný,
pretože ak nie je šťastný on,
nie ste šťastní vy.
Nie je to tak?
Ten druh lásky,
ktorý môžeme mať v tomto
svete, je takmer otroctvom.
Aj dobré vzťahy
sú len otroctvom,
pretože sa do nich
ponárame a zabúdame sa
navzájom vyslobodiť.
Požadujeme od seba
navzájom
pozornosť, lásku
a podobné veci.
Len zriedkavo plynie láska
medzi párom
bez pripútania,
bez požiadaviek,
bez príkazov,

bez skutočných podmienok,
bez úsilia.
Väčšinou
musíte vynaložiť úsilie,
aby ste si to udržali.
A každé úsilie
vyžaduje čas a energiu.
A každému človeku,
ktorého milujete,
musíte venovať
čas a pozornosť,
dokonca aj keď nechcete.
Musíte mu proste
venovať pozornosť
a to nás odchyľuje
od vnútornej koncentrácie
na jediný smer.
A nie veľa ľudí sa dokáže
súčasne koncentrovať
vo vnútri i navonok.
Ak to aj dokážu,
musí na to byť čas,
viete, čo myslím?
A zaberá to čas,
kým venujete pozornosti
jednej veci, nemôžete
venovať pozornosť inej.
Aj keby ste si dokázali
spomenúť na obe veci
v tom istom čase, dokázate
robiť naraz len jednu.
Nie je to tak?
Nemôžete venovať pozornosť
tejto veci a zároveň
v rovnakom čase
plne venovať pozornosť
niečomu inému.
Takže vlastne
sme dokonalí sami.
Vieme, čo robíme,
a kedy
máme čo robiť.
Robte veci sami.
Aj to je dobré.
Všetko vás priťahuje.
Ak ste schopní mi pomáhať
s nejakou prácou,
potom sa možno stanete
pripútaní k tejto práci.
Pripúťate sa

k dôležitosti tej práce
a vašej vlastnej dôležitosti,
že tú prácu robíte
a potom zabudnete,
za akým účelom
tam tá práca je.
Potom zabudnete,
že pracujete preto,
aby ste prospeli
ostatným.
Potom lipnete
na svojej práci.
A podobne.
Nedokážete si uvedomiť,
načo to je.
Ako v tom príbehu.
Možno bol Budha
zlatou husou
v tom čase a možno nie.
Možno je to
len podobenstvo,
príbeh na ukážku,
aby ste porozumeli
osamelosti
kráľa alebo Majstra.
Hovoriť k masám
nevedomých husí.
Takže či už je tento
príbeh pravdivý alebo nie,
obsahuje zvonivú pravdu.
Teória reinkarnácia
nemusí skutočne existovať
a Budha
nemusí byť skutočne
inkarnovaný
ako zlatá hus,
zlatý zajac alebo
čímkoľvek predtým bol.
Ide len o to,
že ten príbeh hovorí pravdu.
Osamelosť
kráľa, Majstra
alebo múdrej osoby
je v tomto príbehu zrejmé.
Nezáleží na tom,
či sa Budha
inkaroval ako hus
alebo nie, alebo či
to urobil len pre ilustráciu
rovnakého princípu

pomocou iného príbehu.